Merileijonan purema

Sukeltaja

Kertomuksen sukeltaja on 67-vuotias mies, jolla on kokemusta sukeltamisesta 35 vuoden ajalta.

Onnettomuustapauksen kuvaus

Los Islotes, joka sijaitsee Meksikossa lähellä La Pazin kaupunkia, on suosittu sukelluskohde, ja alueella asustelee myös merileijonayhdyskunta. Varhain eräänä iltapäivänä, kun kertomuksemme sukeltaja oli laitesukelluksella (paine oli alle 6 metriä merivettä, 0,604 bar) yhdessä noin 50 muun sukeltajan kanssa, merileijona pääsi puremaan sukeltajaa vatsaan. Paikalla oli useita eri sukellustukialuksia, joista kyseiset sukeltajat olivat kokoontuneet yhteiselle sukellukselle. Merileijonan hyökkäyksen jälkeen muut sukeltajat ja tukialuksen miehistö auttoivat loukkaantuneen sukeltajan takaisin alukselle. He riisuivat hänen 3 millimetrin paksuisen märkäpukunsa pystyäkseen paremmin arvioimaan syntyneet vammat ja hillitsemään verenvuotoa. Sukeltaja oli koko ajan tajuissaan ja kykeni ajattelemaan selkeästi.

Liveaboard-alus saapui satamaan noin kaksi tuntia myöhemmin, vähän ennen kello kolmea iltapäivällä, ja sukeltaja kuljetettiin maihin panga-veneellä, joka oli valmiina odottamassa. Miehistön jäsenet olivat puhdistaneet ja sitoneet hänen haavansa, ja hän oli kaiken kaikkiaan hyvässä kunnossa. Potilas, matkanjohtaja ja miehistön jäsenet päättivät yhdessä, että ambulanssin odottaminen hidastaisi turhaan kuljetusta. Kyseisellä alueella ambulanssikuljetukset eivät valitettavasti aina ole kovin nopeita. Tästä syystä matkanjohtaja päätti mieluummin kuljettaa sukeltajan omalla yksityisautollaan.

Matkan aikana sukeltajan vitaalitoiminnot vaikuttivat normaaleilta, eikä hänen voinnissaan ollut havaittavissa mitään hälyttävää lukuun ottamatta näkyviä haavoja. Koska hänen vointinsa näytti vakaalta ja verenvuoto oli hallinnassa, päätettiin ajaa lähellä sijaitsevalle paikalliselle klinikalle. Aluesairaalat ovat tavallisesti melko kiireisiä paikkoja, ja hoitoon pääsy olisi siellä kyseisen potilaan kohdalla todennäköisesti viivästynyt.

Paikalliselle klinikalle saavuttiin vähän ennen kello neljää, ja hoitava lääkäri otti potilaan hoidon vastuulleen. Haavat olivat kaksi rinnakkaista avohaavaa, ja ne olivat noin 5 cm pitkiä, 1 cm leveitä ja yli 2,5 cm syviä. Lisäksi oli joitakin pienempiä pistohaavoja avohaavojen lähistöllä.

Lääkäri ja hoitajat puhdistivat haavat huolellisesti ja laittovat niihin paikallispuudutetta sekä ompelivat haavat kiinni. Kumpaankin haavaan laitettiin ensin kaksi sisäistä ommelta, koska ne vaativat monikerroksisen sulkemisen. Ennen kuin haava suljettiin kokonaan, lääkäri asetti siihen steriilin sideharsotupon haavan kuivatuksen edistämiseksi. Yksi pienistä pistohaavoista suljettiin vielä yhdellä ompeleella.

Lääkärin johdolla hoitaja antoi lopuksi jäykkäkouristuksen tehosterokotteen. Potilas pääsi pois lääkärin vastaanotolta noin kello kuusi illalla, ja seuralaiset saattoivat hänet hotelliin.

Tapahtuman analysointi

Yllä kuvattu tapaus on erinomainen esimerkki siitä, miksi sukellusretkien järjestäjien tulee laatia etukäteen hätätoimintasuunnitelma. Heidän ei myöskään tule epäröidä sen toteuttamisessa tarpeen vaatiessa. Tämä

tapaus osoittaa myös sen, että toimintasuunnitelmaa tulee tarvittaessa pystyä muokkaamaan niin, että sitä voidaan käyttää muissakin kuin vain sukellussairauteen liittyvissä hätätilanteissa. Sukellusmiehistöllä on ehdottomasti oltava hyvät ensiaputaidot fyysisten vammojen hoitamiseksi.

Sukellusretken järjestäjä oli yhteydessä paikalliseen henkilökuntaan, joka osasi arvioida, mitkä olivat paikalliset resurssit tilanteen hoitamiseksi. Näiltä henkilöiltä saamiensa tietojen ja avun perusteella hän pystyi tekemään päätöksensä siitä, miten tilanteessa kannattaa toimia. Sukellusyrittäjä päätti siis lähteä kuljettamaan potilasta hoitoon, ja mukaan avuksi lähtivät sekä eräs sukellusretkellä mukana ollut EMT-ensihoitaja että paikallinen hengenpelastaja, joka myös oli EMT-ensihoitaja.

Lääketieteellinen tutkimus ja hoito on tärkeää aina kun ihon läpi pääsee kulkeutumaan vierasta ainesta merellisessä ympäristössä. Hylkeiden ja merileijonien puremat ovat erityisesti sellaisia, jotka saattavat hyvin todennäköisesti johtaa infektioon. Kyseisten ihoalueiden kunnollinen puhdistus ja desinfiointi on erittäin tärkeää, vaikka kyse olisi suhteellisen pienistäkin haavoista. Kaikkia tällaisia haavoja pitäisi tarkkailla ainakin 7 – 10 päivän ajan mahdollisten infektion oireiden havaitsemiseksi. Lisääntynyt turvotus ja punoitus sekä kipu tai arkuus haavassa tai sen ympärillä voivat olla merkkinä infektiosta. Myös pahanhajuinen eritys haavasta, haavasta poispäin lähtevät punaiset juovat, kuume ja pahoinvointi viittaavat infektioon.

Yllä kuvatussa tapauksessa ei saatu täyttä varmuutta siitä, miksi merileijona puri sukeltajaa, mutta eräs silminnäkijä näki kaksi merileijonakoirasta tappelemassa agressiivisesti, jolloin toinen niistä kääntyi pakenemaan toista. Sukeltaja oli 15 metrin päässä merileijonista, mutta sattui olemaan juuri pakenevan yksilön reitillä, jolloin eläin pääsi puremaan. Vaikka merieläimet saattavat vaikuttaa leikkisiltä ja säyseiltä, meidän ihmisten tulee kuitenkin muistaa se, että me olemme vain vierailijoita niiden elinympäristössä. Meidän tulisi siis olla jatkuvasti tietoisia niiden käyttäytymisestä. Muista opetella tarkkailemaan eläinten käyttäytymistä ja lähestymään niitä oikein, ja noudata aina asiantuntijoiden suosituksia.

Hylkeiden ja merileijonien aiheuttamien vammojen hoito

Kun joudut kosketuksiin merileijonien tai hylkeiden kanssa, seurauksena saattaa olla vakava infektio, jonka aiheuttajana on Leptospira-bakteeri. Tämä infektio tunnnetaan yleisesti nimellä hyljesormi eli traanimyrkytys. Vältä hylkeiden syöttämistä. Näin kontaktit hylkeiden ja ihmisten välillä vähenevät merkittävästi. Estä myös koiria pääsemästä kontaktiin hylkeiden kanssa, sillä sairaudet voivat levitä eläimestä toiseen.

Pese hylkeiden ja merileijonien aiheuttamat haavat aina huolellisesti desinfektioaineella ja kuivaa ne. Hakeudu hoitoon aina kun nämä eläimet ovat pääseet aiheuttamaan sinulle jonkin vamman, koska seurauksena saattaa olla vakavia, pitkäaikaisia terveysongelmia. Muista kertoa lääkärille, että pureman on aiheuttanut hylje tai merileijona. Tarkkaile vauriokohtia huolellellisesti 7 – 10 päivän ajan havaitaksesi mahdollisesti ilmenevät sellaiset oireet, jotka saattavat olla merkkinä infektiosta. Hakeudu sairaalaan heti kun tunnet itsesi huonovointiseksi.

Jos merileijonia ei ärsytetä, ne eivät yleensä pure, mutta sukeltajien tulisi silti varautua siihen, että näin saattaa joskus käydä.